

Dingsdag

den 31 Januarij.

K A D A S T E R.
B E R I G T.DE STAATSRAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE
GELDERLAND,

Verwacht alle belanghebbende Eigenaars, Pachtors en Bestuurders van Goederen, dat in elk der Gemeenten, uitmakende de kantons *Malten*, *Gendringen* en *Terborgh*, de tweede mededeeling der Eigendomslijsten is gedaan en de stukken der schatting op het Raadhuis zijn berustende, ten einde aldaar van heden af aan, *eene maand* lang te worden voorleggen, opdat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbekleder van deszelfs kon kunnen kennis nemen, en, wanneer daartoe redenen mochten aanwezig zijn, zijne klagen inleveren omtrent de perceelen of artikelen welke hem aangaten.

Deze klagen, welke bij Heeren Burgemeesteren moeten ingeleverd en op ongezegeld papier kunnen geschreven worden, dienen zich alleen te bepalen tot de klassering der perceelen, met naauwkeurige vermelding van de nummers, ligging enz., zoo der perceelen, waarover wordt gereclameerd, als van diegene, waarmede men dezelve in vergelijking brengt; terwijl al hetgeen betrekking heeft tot de begrootingen aan de bevoegdheid der kantonale vergadering behoort te worden overgelaten, behoudens het recht van ieder belanghebbende om den te bevoegden afgevaardigden met zijne vermeende bezwaren deswege bekend te maken.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, doet voorts wel bijzonder opmerken, dat, naar aanleiding der bepaling van art. 24 der wet van den 15den September 1807, de tijd van *éene maand*, (eindigende den 20sten Februarij aanstaande) niet zal worden verlengd, en datmitsdien na dien termijn geene klagen omtrent de klassering meer kunnen aangemaakt worden, zoodat zij, die alsdan van de schattingsstukken geene behoorlijke kennis hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeyen, aan zich zelve zullen te wijten hebben.

Arnhem, den 20sten Januarij 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

FRANKFORT, den 27sten Januarij.

In eenen brief uit Weenen van den 19den Januarij wordt het volgende gemeld: « Met verwondering hebben wij in eene Frankfortsche courant gelezen, dat Zijne Doerluchtigheid de hertog van Reichstadt op nieuwjaarsdag zijne verloving met de prinses dochter van den aartshertog Karel zou gevierd hebben; ik kan u verzekeren, dat te Weenen niemand iets van dit nieuws weet.

— De berigten, welke men laatstelijk te Weenen uit Parijs ontvangen heeft, zijn gunstig voor het behoud van den vrede. Het Fransche kabinet is steeds in eenen vredelievenden geest werkzaam en tracht het plan eener algemeene ontwapening door te zetten.

— Het dagblad van Rome van den 14den dezer behest eene kennisgeving van de Pausselijke regering aan de gezanten van Oostenrijk, Frankrijk, Pruisen en Rusland, dat zij besloten heeft, om de troepen, welke te Ferrara, Rimini en in den omtrek verzameld zijn, in de steden en legatien van Bologna, Ravenna, Forli en dat gedeelte van Ferrara, waar geene bezetting is, te laten binnentrukken, ten einde de wettige orde en het gezag der regering aldaar te herstellen. De kardinaal *Albani* zal deze beweging besturen. De Paus is voornemens, om vergiffenis te verleenen aan al degenen, die, sinds het vertrek der Oostenrijksche troepen, tot op den oogenblik, dat de pausselijke troepen zullen binnentrukken, onvoorzigtigerwijs zich hebben laten verleiden. Wanneer, tegen alle verwachting, de troepen van den heiligen vader of deszelfs souvereine besluiten tegenstand mogten ontmoeten, dan rekent Zijne Heiligheid op de hulp, welke hij mogt nodig hebben, om aan het wettig gezag de heerschappij te verzekeren.

De gezanten der voornoemde mogendheden hebben op deze kennisgeving allen op de meest verplichtende wijze geantwoord. De nota van den Oostenrijkschen gezant eindigt met de woorden, dat Zijne Keizerlijke Majestéit met alle overige mogendheden van meening is, om aan den Pausselijken troon gemeenschappelijk derzelver ondersteuning te verleenen bij alle maatregelen, die noodzakelijk mogten geacht worden, om het wettig gezag van Zijne Heiligheid in de vier legatien te herstellen. — De Fransche gezant zegt onder anderen: wanneer het intusschen gebeuren mogt, dat de troepen in haare vredelievende zending bij de uitvoering der

bevelen van hunnen soeverein strafbaren tegenstand ontmoeten: zoo verklaart de ondergeteekende, (*St. Aubaire*) dat de wederspanningen door de Fransche regering als de gevaarlijkste vijanden van den algemeenen vrede worden beschouwd worden, en dat deze regering — getrouw aan hare pligt, die zij zoo dikwerf omtrent de onafhankelijkheid en onschendbaarheid der Pausselijke staten heeft verkondigd — ingeval van nood de middelen zou aanwenden, om ze te verzekeren. — In de nota van den Pruisischen gezant leest men het volgende: « De staat van regeringsoverheid der meeste legatien is een openbaar schandaal, een toestand die evenzeer met de behoedende beginselen der regeringen, als met den daarvan afhangenden algemeenen vrede strijdig is. Slechts een onmiddellijke en onvoorwaardelijke onderwerping van wege alle ingezetenen der legatien kan de volstrekte noodzakelijkheid afwenden, om dwangmiddelen ter herstelling van het Pausselijk gezag te bezigen, welks behoud, in deszelfs geheel omvang, door alle mogendheden als noodig voor den algemeenen vrede van Europa beschouwd wordt. — De nota van den Russischen gezant is in denzelfden geest opgesteld.

— De jongste brieven uit Rome bevestigen de tijding, dat men te Bologna gezind is om tot schikkingen te komen.

— De meeste officieren van de Poolsche troepen, die in der tijd naar Oostenrijk de wijk namen, hebben te kennen gegeven, dat zij gebruik zullen maken van het verwacht wordend gunstig besluit van Z. M. den Keizer van Rusland, om naar hun vaderland te mogen wederkeren.

— Volgens berigten uit Napoli di Romania, zal het Grieksche congres zich eerlang met de volgende zaken onledig houden: 1°. De nieuwe constitutie; 2°. een adres aan de verbondene mogendheden, om dezelve te verzoeken, de keuze van eenen soeverein te bespoedigen; 3°. de organisatie der financiën en de rechtspleging; 4°. de schadeloosstelling van de land- en zeetroepen en de burgerlijke ambtenaren; 5°. de verdediging des lands in verscheidene districten.

PETERSBURG, den 18den Januarij.

De Keizer heeft bepaald, dat aan de krijgslieden; die aan den jongsten oorlog in Polen deel genomen hebben, een eereteken van verdiensten zal uitgereikt worden. Daarenboven zal een de generaal, staf- en opper officieren, die bij de bestorming van Warschau tegenwoordig waren, nog eene bijzondere medaille verleend worden.

BERLYN, den 25sten Januarij.

Te Halle zijn tot den 23sten dezer 169 personen door de cholera aangetast, van welke 34 genezen en 84 gestorven zijn.

— Dr. *Augustus Berend* heeft een berigt in de dagbladen geplaatst, dat, ofschoon sedert den 16den dezer te Berlijn weder eenige personen door de cholera aangetast zijn, de ziekte echter, volgens de kenmerken, welke zij thans heeft, blijkbaar op het punt is van te verdwijnen, zoodat thans ook de meeste lijders aan dezelve genezen worden.

LONDEN, den 24sten Januarij.

In het huis der gemeenten heeft men, nadat Vrijdag II., met 152 tegen 99 stemmen, tot het in comité gaan over de hervormings-bill, alleen betreffende de vertegenwoordiging van Engeland en het prinsdom Wales, besloten was, zich gisteren avond hoofdzakelijk bezig gehouden met de verachtende clausulen, uit welke de gezegde bill samengesteld is, afzonderlijk in comité te overwegen, en zijn reeds zeven dier clausulen, met en ook enkele zonder stemming noch debatten over dezelve, afgehandeld en doorgegaan.

— Onder meer andere stukken is Vrijdag avond door lord *Palmerston*, onzen minister van buitenlandsche zaken, in het huis der gemeenten een afschrift van de overeenkomst ter tafel gelegd, welke het Britsche gouvernement met den Koning der Nederlanden, aangaande de betaling van de Russische leening, gesloten heeft.

Het ingekomen rapport uit de besmette plaatsen, loopende tot den 22sten dezer, alhoewel, bij voortdoring, eene merkelijke verflauwing van de kwaadaardigheid der cholera in Newcastle, Gateshead, enz. vermeldende, geeft niettemin op nieuw vier plaatsjes op, tot welke deze plaag zich al verder heeft uitgestrekt, ten gevolge van hetwelke de cholera zich nu reeds te Musselburg, slechts zes mijlen van Schotlands hoofdstad, Edinburg, verwijderd bevindt.

PARYS, den 24sten Januarij.

Sedert 15 maanden werden er te Parijs door de St. Simonisten des Zondags onderlinge bijeenkomsten gehouden, op welke telkens leerredenen werden uitgesproken. Sedert eenigen tijd werden die bijeenkomsten vrij

druk door nieuwsgierigen bezocht. Dan de regterlijke magt is tusschen beide gereden en heeft dezelve verboden. Toen de procureur des konings laatstleden Zondag, in naam der wet last gaf om de zaal der bijeenkomst te sluiten, werd de vergaderde menigte door twee redenaars in naam van St. Simon uitgenoodigd om rustig uit een te gaan, aan welke uitnoodiging zij ook geredelijk voldeed. De bijeenkomsten zijn verboden op grond van de bepaling der wet, dat er geene van meer dan twintig personen geregeld kunnen gehouden worden, zonder vergunning des gouvernements. Men beschuldigt de St. Simonisten van staatkundige bedoelingen; en beschouwt de invordering van de geldelijke bijdragen, welke zij ingevoerd hebben, als oplitterij. De St. Simonisten van kunnen kant beschouwen de genomene maatregelen als eene vervolging, welke echter goede vruchten voor hun genootschap zal dragen. Twee van hunne hoofden zijn reeds bij de regterlijke magt ondervraagd geworden.

Zij hebben bekend, dat zij werklieden doen vergaderen, maar dat zulks alleen is om derzelver zedelijken en ligchamelijken toestand te verbeteren, en dat denzelven daarbij altijd ingeprent wordt, dat zij alleen hulp van de vermogenden kunnen verwachten, als zij van alle pogingen tot verstoring der rust en orde afzien. — De heer *Enfantin* heeft den titel van opper-vader van het genootschap. en de heer *Olinde Rodrigue* is het hoofd van de eeredienst. Zij verklaren hunne verrichtingen voor eene religie en willen aan geen gezag de bevoegdheid toekennen om te beslissen of zij die beranting al of niet verdienen.

— De *Courrier Français* meldt stellig, dat Spanje aan de overige mogendheden heeft laten weten, dat, zoodra don *Pedro* een inval in Portugal mogt doen, er dadelijk 25,000 man Spaansche troepen over de grenzen zullen trekken, om don *Miguel* bij te staan.

— De graaf *Sebastiani*, minister van buitenlandsche zaken, is hersteld en heeft reeds weder een bezoek bij den Koning afgelegd.

— De *Courrier Français* beklagt zich, dat het ministerie aan de Poolische uitgewekenen geen verblijf te Parijs wil toestaan. Een der uitgewekenen heeft daarover ook een protest bij de leden der oppositie in de kamer der afgevaardigden ingediend.

— Den 18den Januarij is door een detachement van de gendarmerie, bijgestaan door eenige grenadiers, in eene der gemeenten van de Vendée, St. Georges genaamd, op eenige pachthoeven onderzoek gedaan naar eene bijeenkomst van carlisten. Op een dier pachthoeven had zich een heer in eene kamer opgesloten. De korporaal der grenadiers eischte, dat de deur zou geopend worden. Zij ging eindelijk open; diegene, welke zich in de kamer bevond, schoot een pistool af, de korporaal werd door zeven kogels getroffen, en de dader nam de vlucht. Dan hij werd door een grenadier vervolgd, die twee schoten op hem deed, die beiden troffen. De vervolgde, zwaar gewond zijnde, werd weggedragen. Hij zou naar Montaignu vervoerd worden; maar hij stierf onder weg. Het is gebleken, dat zijn naam was *Lodewijk Carel de Bonechose de Boisnormand*, geboortig van Nijmegen, wonende te Versailles. (Waarschijnlijk een zoon van den onder-prefect te Nijmegen, tijdens dat Holland met Frankrijk vereenigd was.)

— De *Constitutionnel* meldt, dat de burgermagt in den kerkelijken staat, met de jonge leden, eenparig is opgestaan tegen de Panssche troepen, die de wettige orde zouden herstellen.

— Don *Pedro* vertrekt heden naar Belle-Isle, waar de expeditie tegen don *Miguel* gereed ligt.

BRUSSEL, den 27sten Januarij.

In de zitting van de kamer der vertegenwoordigers van gisteren, is het voorstel van de heeren *Seron* en *de Robaux*, tot het maken van eenige wettelijke bepalingen omtrent het lager onderwijs met 53 tegen 24 stemmen van de hand gewezen. De voorstanders van de priesterpartij hebben er zich algemeen tegen verklaard. De minister van binnenlandsche zaken heeft aangevoerd, dat zich eene commissie met de zaak van het onderwijs onbedig hield, en dat haar ontwerp zou worden voorgedragen, als de aanhangige zaken afgehandeld zijn.

— De heer *Steven*, uitgever van den *Messenger de Gand*, is doordien kriegsraad te Gend, ter zake van in dat dagblad geplaatste artikelen, tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij heeft van dit vonnis dadelijk aan het hooft militaire gerechtshof geappelleerd. Men heeft den gemelden uitgever in het openbaar beschuldigd, dat hij met den vijand (Holland) briefwisseling hield. Bij het bezien van zijn huis en het openliggen zijner papieren, heeft men intusschen daarvan geen ander bewijs gevonden, dan eenen brief van den redacteur van het *Handelsblad*, waarbij hij den heer *Steven* verzoekt, zijn dagblad niet bloot dien naam te geven; maar er ook den verderen titel bij te voegen.

— De Belgische *Moniteur* meldt, dat de zwaarigheden, welke omtrent de slechting der Belgische vestingen getezen waren, vereffend zijn. De jongste berigten uit Parijs bevestigen zulks. Volgens den *Courrier* is aan de wenschen van Frankrijk in alles toegegeven.

's GRAVENHAGE, den 29sten Januarij.

De Prins van Oranje bevindt zich nog in deze residentie. Zijn vertrek naar het leger schijnt weldra te zullen plaats hebben.

Morgen ten een uur vergadert weder de Tweede Kamer en worden de werkzaamheden der Staten-Generaal hervat. Men verzekert, dat er staatkundige mededeelingen aan de kamers zullen worden gedaan.

— Gisteren is de heer *Donker Curtius*, lid van die Kamer, als president van de regtbank van, eersten, aapleg onzer stad, geïnstalleerd.

— Het antwoord der regering op het laatste stuk van de Londensche conferentie, is door ons ministerie afgezonden, en mede is de heer *Dedel*, onze gezantschaps-secretaris aldaar, vertrokken. Men mag niet er voor houden, dat onze regering in hare bedenkingen tegen de 24 artikelen volhardt; en tot derzelver aanneming nog niet besloten heeft. De heer *Dedel* heeft, voor zijn vertrek, nog een uitstapje naar de hoofdstad gemaakt.

— De staat van zaken van ons land en van Europa schijnt nog aan weinige verandering onderhevig te zijn.

— Dingsdag aanstaande neemt de inschrijving in de eerste vrijwillige leening een einde. Volgens Belgische bladen zoude dezelve omstreeks twintig millioen hebben opgebracht.

MIDDELBURG, den 27sten Januarij.

Gisteren avond is alhier gearriveerd het koninklijkestoomjagt *de Loosw*, naar men verzekert, met depeches voor de conferentie te Londen, welke door de stoomboot *Gurapao* moeten worden overgebracht.

Mengelwerk.

PARTYDIGHEID.

Dat men buitenslands over het algemeen, niettegenstaande er onze dagbladen ten minste sommige in onze moedertaal geschreven, gelezen worden, bij aanhoudendheid zeer zonderling over den inwendigen toestand onzes lands en de begrippen en handwijze onzer regering als ook over den hier algemeen heerschen den geest oordeelt, hebben wij van tijd tot tijd met het overnemen van artikelen uit de buitenlandsche dagbladen en tijdschriften, en, nog kort geleden, met een uittreksel uit de *Monthly review* bewezen. Met ter zijde stelling van den *Belgischen Courrier*, die er zich uitsluitend toe bepaald schijnt te hebben, om zijn oordeel daar geen ander oordeel dan dat van onzer zoogeromden *Standaard* te toetsen; en diens begrippen zijner lezers letterlijk op te dischen, hebben wij thans het oog op den *Messenger de Chambres*, in een van welks laatste nummers wij eene beschuldiging aan onze regering gerist vinden, hierop medekomende: « Al de mogendheden zijn vredelievend; Holland (Nederland) alleen is onhandelbaar. Het houdt niet op, de arglistigste pogingen aan te wenden om weder in het bezit van België te komen, of door het bewerken van eenen binnenlandschen opstand, of door het bevorderen van eenen algemeenen oorlog, of sener contra-revolutie. Het Haagsche kabinet beschouwt zich zelve, overeenkomstig het traktaat van 1815, gewettigd tot het herwinnen van het afgevalen België, vergetende dat dezelve legitimiteit van eene te jonge dagteekening is om op dat rege aanspraak te kunnen maken; doordien de verbindtenis van België met Nederland niets dan het gevolg van tijdsomstandigheden en staatkunde is geweest, door nieuwe gebeurtenissen en eene nieuwe staatkunde vernietigd. Na eene vergeefsche poging, om België op nieuw onder den scepter van Oranje te brengen, gaat hetzelfde kabinet onafgebraken voort met alle toetreding tot het door de Londensche conferentie opgeworpen vredes-traktaat te verwerpen; zich uitputtende in kunstgrepen, om het aanhangige proces van finale scheiding zoo lang mogelijk te rekken, en alle aanzoecken bij de mogendheden doende, om ter inwilliging zijner wenschen mede te werken.»

Zulk eene aantijging, zonder eenige kennis van zaken lezende, is het geen wonder, dat men ten opzichte van het Nederlandsche Gouvernement het ongunstigste oordeel moet opvatten, en hetzelfde als een tooneel van hardnekkigheid beschouwen. Gaf men zich slechts de geringe moeite, om de openlijk bekend gemaakte memorien en antwoorden onzer regering aan de Londensche conferentie in te zien, de partydigheid van opgehaalde beschuldiging en de verduisteringszucht der waarheid bij onze huitenlandsche confraters, zou den zoodanigen terstond in het oog vallen. Nederland wenscht even zeer naar vrede als de mogendheden; maar verlangt dien op geene dan billijke, eerlijke en tot zijn wezenlijk belang bevorderlijke gronden. Het vertrant dien niet opzettelijk en uit hardnekkigheid; maar werd tot het verwerpen daarvan tot hiertoe alleen gedwongen, door den geest van tegenwerking, die de Londensche conferentie, in weerwil der bondigste en rondborstige be-toogen, schijnt te blijven bezielen. Het voerde geenen aanvallenden oorlog tegen België; om België te heroveren, maar alleen om betere voorwaarden van scheiding te kunnen bedingen. Het bezigde geene aanspraken; maar voor het oog van Europa manmoedig opengelegte maatregelen, tot handhaving zijner onafhankelijkheid. Het zoekt geenen algemeenen oorlog te verwekken om in troebel water ten zijnen behoeve te visschen. Het beschouwt dezelve hereniging met België, hoe voordelig ook van den mercantielen kant, van de morele zijde voor onbestaanbaar. Het tracht naar de bemiddelende medewerking der mogendheden met geen ander doel, dan om zijne regtvaardige zaak te doen vaststaan op de laatste staatkunde van enkele Rooven; maar het heeft, ook, bij den ongunstigen uitslag dier pogingen, vastelijk besloten zich alle opofferingen te getroosten, behalve die zijner nationale eer, liever dan om een opzichterzchap met België over dezelve naauwste nabijgelegende te deelen, hetwelk met dan gedurige onkiesheid en tegenpartijen zou opleveren. Verdient dit alles nu den naam van onhandelbaarheid, dan verhoogt die onhandelbaarheid Nederlands roem, en maakt zij hetzelfde de ahting van alle ware vrijheidminnende volken waardig; dan hebben wij dubbele reden om de standvastigheid eener regering te eeren, die met

den algemeenen wensch der natie instemt, en in hare beradene medewerking ter bereiking van het voorgestelde doel, de krachtigste ondersteuning vindt.

VOOR EN TEGEN.

Medewerking en *tegenwerking* zijn twee uitersten, die beide derzelver goede en kwade zijden hebben. Eene algemeen erkende nadeelige zaak voor te staan en te bevorderen is laakbaar; haar te keer te gaan prijzenswaardig. Zich tegen het uitbreiden eener algemeen erkende heilzame onderneming met kracht en geweld of door zijdelingsche hulpmiddelen, uit vooroordeel of ingenomenheid te verzetten, verdient de hoogste afkeuring; aan derzelver verwezenlijking integendeel, met alle vermogingen, de hand te leenen, den hoogsten lof. De toepassing dezer onomstootelijke waarheid geldt van alle menschelijke bedoelingen en handelingen, zoo wel in het zedelijke als maatschappelijke: bij gevolg ook van de landelijke regering. Hare, in gemoede goed geoordeelde, plannen te helpen uitvoeren, is de pligt van elken daartoe geroepene, gelijk het evenzeer dit is om hare in gemoede verkeerd geoordeelde te bestrijden. Van daar, in het laatste geval, het onmiskenbaar nut eener stelselmatige oppositie. — Om echter op goede gronden, en van verkeerd gewijzigde partijdigheid verwijderd, tot zulk eene oppositie partij te behooren, wordt eene zeer diepe zaakkennis en hooge mate van verstandsbeschaving gevorderd, gevoegd bij een helder doorzicht en gematigde zielsgesteldheid. Waar deze eigenschappen ontbreken, onttaart de tegenwerking het in eene tengellooze vit- en bedilzucht en sticht dikwerf meer kwaads dan goed.

Alle menschelijke bedoelingen en handelingen zijn onvolmaakt. De eerste mogen uit de zuivere bron van innige overtuiging voortvloeien en aan pligt en geweten getoetst zijn; derzelver uitslag hangt altijd van omstandigheden af, wier berekening te voren nimmer met zekerheid te bepalen zijn en dikwerf lijnrecht kunnen inloopen tegen gewikte meeningen en begrippen.

In 1815 werd de vereeniging van *Belgie* met *Nederland* door de mogendheden van *Europa* en het Huis van *Nassau* voor algemeen nuttigen heilzaam gekeurd en in beide landen voedde men hoop op den besten uitslag eener verbredering, waarmede velen, zeer velen elkander geluk wenschten. Weldra leerde de ondervinding de mogelijkheid, om dat verbond op den duur staande te houden, inzien en in 1830 scheurde *Belgie* zich ongedwongen van *Nederland* af. Niet onverwacht, maar onverstandig was deze maatregel, omdat de beraden beoordeelaar hier daad er niets dan heillooze gevolgen voor *Belgie* in voorzie kon. Maar dat heillooze was juist het middel om aan *Nederland* eene zelfstandigheid te verzekeren, die het, in de oogen van elken bevooroordeelden aanschouwer, bewonderingswaardig doet zijn. — Nog is de wezenlijke scheidsmuur tusschen beide landen niet opgetrokken, schoon er de fundamenten reeds vóór maanden toe gelegd zijn, en de Hemel weet, wanneer die arbeid zal voltooid worden! Onze regering intusschen houdt zich onafgebroken en met ijver bezig om er goede, duurzame bouwstoffen toe te verzamelen, en verlangt daartoe de medewerking der *Nederlandsche Natie*; terwijl het meerderdeel onzer ter eerste beoordeeling van dat verlangen geroepene het zegel hunner goedkeuring daaraan gehecht hebben. Zoo lang de beslissing van dit gewichtige punt aanhangig is, moeten er natuurlijk van onze zijde zulke maatregelen worden gebezigd, die ons, bij onverhoopten ongunstigen uitslag, tegen dreigende gevaren kunnen beveiligen. Zouden wij dan kunnen aarzelen, om ons aan onze wetgevende en uitvoerende magt aan te sluiten, of liever het voorbeeld van *Frankrijk* wenschen te volgen, waar de jongste opstand vóór de wet reeds eene menigte opstanden tegen de wet ten gevolge gehad heeft; waar geen vertrouwen op de wetgevende, veel min op de uitvoerende magt bestaat, en een strijd van begrippen heerscht, die tijd noch ondervinding hebben schijnen te kunnen wijzigen.

Neen, met genoegen zien wij bij ons eene hartelijke medewerking tot handhaving van den rang, dien de lots-omstandigheden ons hebben doen herkrijgen; met genoegen mogen wij ons beroemen in de kamer onzer vertegenwoordigers eene echt *Nederlandsche* oppositie-partij te bezitten, die nimmer het slagtoffer van *Fransche* heethoofdigheid, maar ook nimmer dat van laakbare laanwheid zal worden, omdat geene andere dan goede beginselen haar besturen in de ontwikkeling harer gevoelens. Bedradene medewerking in de bevordering van het in gemoede goed geoordeelde en tegenwerking van het in gemoede met ons volksgeluk onbestaanbare geoordeelde zijn de kenteekenen van het karakter, dat het *Nederlandsche* volk thans van de meeste *Europesche* volken onderscheidt. Gelukkig, zoo wij ons bij die grondtrekken houden: zij zijn de grondslag der zedelijke en maatschappelijke vrijheid, waarop het wezenlijk geluk van elken eenling en van geheel het maatschappelijk huishouden rust.

Met genoegen geven wij eene plaats in ons blad aan het onderstaande artikel van onze met roem bekende *Nederlandsche dichteres en verdienstelijke proziste*. *Vroeger dan heden was het ons niet mogelijk haren geuiten wensch op te nemen, dien wij, om deszelfs uitvoerige inkleeding, nog hebben moeten afbreken. Hoogst aangenaam zal het ons zijn meer soortgelijke uitvloeisels van haar vaderlandsch gevoel en onuitputtelijk brein te mogen ontvangen.*
De Redactie.

TOESPRAAK AAN MYNE VROUWELYKE LANDGENOOTEN; DOOR PETRONELLA MOENS.

Dat liefde voor het *Vaderland* (voor het land, waar onze vroegere geslachten bloeiden en vervelkten; waar hun stof sluimert; waar wij hante gaardheid en zeden, zoo wel als hunne door vlijt en spaarzaamheid verkregen bezittingen geërfd hebben); dat liefde, zeg ik, voor dat land onzer vaders, de geheele *Nederlandsche Natie* bezielt is, niet onnatuurlijk en ook niet te ontkennen. Alle volken toch hebben die liefde voor hun eigen vaderland wel met ons gemeen; alle gevoelen zich door de eerste betrekkingen zoo wel als door streelende herinneringen aan den grond, die hante vóorbuders hun ter woning achter lieten, geliecht; maar om verschillende redenen is de *Nederlandsche Natie* bij uitnemendheid aan den dierbaren geboortegrond verbonden; die grond is de schepping onzer vaders, onze voorgelachten hebben hier geleden en gestreden,

het bloed, waarmede zij hunne regten en vrijheden gekocht hebben, heeft elken voetstap geheiligd, en nog dagelijks worden zorg en vlijt gevorderd om den *Nederlandschen grond* (dien geliefden kweekeling onzer vaders), tegen den oceaan en de stroomende rivieren te verdedigen; en het is immers der goede menschelijke natuur ingeschapen, om voorwerpen, die de meeste hulp en zorg behoeven, het meest lief te hebben? Ons gevoel toch van eigenwaarde wordt door die hulp en zorg-betooning op eene onschuldige wijs bevredigd, en de bevestiging, dat wij daardoor in een zekeren zin scheppen en behouden, en ons ook op die wijs met eene schaduw-trek van het beeld des almachtigen verrijkt gevoelen, belooft ons met eene *Goddelijke zelfsvoldoening*. Vergeeft het mij, zusterlijke landgenooten! indien deze welligt reeds te uitgebreide inleiding, u nutteloos schijnt of vervelend is. Het woord *vaderlandsliefde* kan ik niet uitspreken, zonder dat zich eene aaneenschakeling van denkbeelden in mijne ziel ontwikkelt; mijne eenvoudige bedoeling, door deze toespraak aan u, was volstrekt niet om u tot vaderlandsliefde aan te sporen; neen! want zoo waar het is, dat elk volk om meer dan eene rede voorondersteld wordt liefde tot het land der voorvaders te gevoelen, even zoo waar is het ook, dat de *Nederlandsche natie* door alle eeuwen heen de voortreffelijkste blijken gaf, dat die edele, die menachheid vereerende liefde, de heerlijke drijfveer was van de schoonste, de verhevenste daden en handelingen; dat ons geslacht, lieve vrouwelijke landgenooten! de helft (en gelijk men doorgaans zegt de schoonste helft) van die *Natie* uitmaakt, dit is niet minder zeker; en worden wij niet geroepen om, even als de sterkste helft der natie, de krijgswapenen, ter verdediging van land en vorst te voeren: andere, even heilige pligten, die naar onze krachten berekend zijn, worden toch ook van ons gevorderd; terwijl intusschen de geschiedboeken op de schitterendste wijs toonen, dat (waar de nood ten hoogsten top stijgt, wanneer de dierbaars'e voorwerpen, eer, onafhankelijkheid, echtgenooten, kroost en vrienden in het uiterst gevaar zijn) ook het vrouwelijk geslacht desze fs weerloosheid vergeet, met meer dan gewonen heldenmoed beziel wordt, en daden verrigt, waartoe het mannelijk geslacht nauwelijks in staat is. In den tegenwoordigen benarden toestand, waarin ons vaderland zich sinds de maand *Augustus* van het jaar 1830 bevindt, behoeven onze heldhaftige verdedigers nog geene heldinnen, om aan hunne zijde te strijden; het vaderland vorderde slechts van ons liefderijke zorg voor gewonden en krankten; ja liefderijke zorg voor de verlatene huisgezinnen der krijgshelden, en kostbare opofferingen om in de behoeften der beschermende en verdedigende legers te voorzien: en aan die vordering is ook door het vrouwelijk gedeelte der *Nederlandsche Natie* op de roemwaardigste wijs voldaan; dit getuigen de talloze giften van rijken en armen, zoo wel de penningjes der behoeftige weduwen, der weeskinderen, en der dienstbaren, als het goud der aanzienlijken.

Doch wij kunnen onze vaderlandsliefde (behalve het voldoen aan deze vorderingen) ook nog op eene andere niet minder voortreffelijke wijs betoonen. Wij kunnen pligten betrachten, die *Oud-Nederlands* onafhankelijkheid niet slechts kunnen helpen bevestigen, maar die ook aan 's lands onafhankelijkheid een majestueus aanzien kunnen geven; ja pligten, mijne zusterlijke landgenooten, die, wanneer zij getrouw vervuld worden, de *Oud-Nederlandsche Natie* hare zelfstandigheid doen behouden, en haar in het oog van al de volken der bekende wereld achtting- en eerbiedwaardig maken. Vraagt gij mij nu, aan welke pligten ik zoo veel gewicht hecht? Ik bedoel deze: vooreerst het verbreken van een schandjnk, dat wij ons zelve door verachtelijke volgzucht van *Fransche* en andere modes, in kleeding en sieraden gesmeed hebben; en in de tweede plaats, van eene eigen nationaal wetten-gevende mode (laat mij die zoo eens noemen) in te voeren. Ik ontmoette in deze laatste tijden in onderscheidene tijdschriften de denkwijze van edelaardige vrienden en vriendinnen van het *Vaderland* over dit zelfde onderwerp: en daar deze denkwijze volkomen met de mijne instemde, valte ik het voornemen op, om mij onmiddellijk tot mijne zusterlijke landgenooten, door de dienst van een geacht dagblad, te wenden, en, ware het mogelijk, de zucht tot ware vereerende nationaliteit in haar op te wekken of te versterken. Menigwerf dacht ik reeds in vroeger jaren met verwondering en grievende spijt aan eene vernedering, waaraan *Oud-Nederlandsche* vrouwen en maagden zich zoo vrijwillig konden onderwerpen; zij toch voeden over het algemeen een' onoverwintlijken afkeer van slavernij; zij zijn trotsch op het genot van burgerlijke vrijheid, en, vaibaar voor de edelste aandoeningen, klopt hier het hart in den boezem van ons geslacht; de heilige zucht voor onafhankelijkheid, die aan Vorst en Volk eene ontzagwekkende majesteit geeft; die heilige zucht wordt door *Neerlands* heldenkroost reeds met de moedermelk ingezogen. En met dit alles ontvangen *Nederlandsche* vrouwen en maagden, wekelijks, van een volk (welks ligzinnigheid met hare gaardheid en reise zeden strijdt) de wetten hante zij zich kleeden, kappen en versieren moeten, en dat nog door wel watten (niet voorgeschreven door smaakvolle kunstvrienden, of door verstandige lieden die de natuurlijke bevalligheid der vrouw trachten te veredelen) neen, maar door aan ijdelheid en wellust verpande schepselen, die in *Parijs* om het *Palais-Royal* verleidend rondwalen; die het schuim der maatschappij uitmaken en schandvlekken zijn voor geheel het vrouwelijk geslacht, en wier omgang zich elke weldenkende vrouw of maagd schamen zoude. Deze heeft men mij verzekerd zijn de vindingrijke schepsters van telkens nieuwe modes; en volgens de uitvinding dier dartele wezens, worden de modeplaatjes (die met zoo veel drift ook in ons land gezocht, beschouwd, en tot modellen der kleeding gekozen worden) gevormd. Naar de verkiezing van die zedeloze schepselen schikt zich de aan dengd en trouw geheiligde *Nederlandsche* vrouw, de zedige, de op een rein geweten fiere *Nederlandsche* maagd, wier onschuld haar schoonste sieraad is; naar de verkiezing van zulke voorwerpen, schikt en kleedt zich *Nederlands* vrouwelijk geslacht, onverschillig of de natuurlijke bevalligheid daardoor verhoogd of verlaagd wordt; onverschillig of die kleeding met eene verlijden zedelijken smaak overeenstemt, of geheel smakeloos en onzedig is; wat zeg ik, aan de verkiezing der *Fransche* dames van het *Palais-Royal* offerde menige *Nederlandsche* vrouw en maagd hare eigene gezondheid, zoo wel als de kracht van het volgend geslacht op. Of zou de menschelijke natuur niet ge-

krenkt worden, wanneer men, volkomen strijdig met de orde der dingen, die de Almagtige Schepper van hemel en aarde zelf bepaald heeft, handelt; ja, wanneer men zich hier, in onze Noordelijke gewesten, die 52 graden breedte van den middellijn der aarde verwijderd zijn, kleedt gelijk in het zuiden van *Europa*, dat slechts 40 en minder daarvan verwijderd is?

(Vervolg en slot in het volgend nummer.)

ZUTPHENSCHER LOTERY.

Op den te voren aangekondigden tijd, had binnen deze stad, in eene der zalen van het stadhuis de tentoonstelling van hand- en kunst-werken plaats, ter verloting bestemd, om met derzelver opbrengt onze verminkte, en de weduwen en weezen onzer in den laatsten roemrijken veldtocht gesneuvelde helden te helpen verzorgen.

De geheele zaal was met draperien van Nederlandsche vlaggen omhangen, onder welke aan de eene zijde twee rijen met teekeningen en aan de andere de beeltenissen van HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden den wand versierden.

Deze welgelijkende beelden waren met een krans van lauweren omvlochten, terwijl eene even smaakvolle guirlande van lauwerbladen het heldhaftig broederpaar vereenigde, waaronder in het midden een bloeiende Oranje boom met onderscheiden appelen van die kleur prijkte. — Aan het einde der zaal praalde het beeld van Neerlands geëerbiedigden Koning, met vlaggen omhangen; ter wederzijde zag men eene rijke verzameling van heester-gewassen en levende bloemen, en onder hetzelfde een Chassinet met de volgende regelen:

*Geen Koning door zijn Volk met zoo veel vuur bemind
Als d'aangeboden Vorst, wiens beeld wij hier aanschouwen;
Geen hand, die eedler kroon aan braver Natie bindt,
Als die van Neerland en WILHELMUS VAN NASSOUWEN!*

In het midden der zaal en langs den wand, zag men een aantal van bijna 400 voorwerpen ten toon gesteld, waaronder verscheidene kostbare stukken, door eenige Zutphensche burgers vervaardigd, doch verre de meesten van vrouwelijke hand leverden op nieuw een treffend bewijs, dat aan het schoon geslacht in ons Vaderland een wettig deel behoort van deszelfs onvergankelijken roem, en tevens, hoezeer de beschaving de verschillende standen tot elkander brengt, en tot hetzelfde doel geleidt.

Deze tentoonstelling is door eene talrijke menigte bezocht geworden, vooral op den laatsten dag toen dezelve bij den avond gehouden, en door eene fraaije illuminatie, even als door het spelen van onderscheiden meestal fraaije stukken door het korps muzikanten der Zutphensche schutterij tot een Vaderlandsch feest verhoogd werd; genoegzaam een vreugde was op aller gelaat verspreid, en algemeen werd de commissie van dames toegejuicht, die door de schikking zoo van deze, als van de tentoonstelling der vorige loterij van hare vaderlandsliefde en goeden smaak de meeste blijken gaven.

De openlijke verloting der voorwerpen heeft op Vrijdag den 13. Januarij, door twee weesmeisjes ten overstaan der edel achtbare heeren burgemeester en wethouders plaats gehad; de geheele opbrengst van tentoonstelling en verloting bedraagt de som van f 1100, waaronder eenige vrijwillige giften, en de opbrengst van het gedicht: *Neerlands zegevierend leger* ad f 60, door den zeer geachten predikant D. Bax zijn begrepen, door wiens onvermoeide zorg en ijver, ook deze loterij weder is tot stand gebracht.

Getrouwd:

H. R. KOOY,
1ste Luit. Adj. bij de 13de Afd. Inf.
en
JONKVROUWE A. C. J. VON DASSEL.

Overleden,
den 26sten Januarij
1832.

§ § § De Notarissen *GODEFROY* en *NYHOFF*, zullen op Maandag den 6den Februarij 1832, des morgens ten 10 ure, in de Kroon op de groote Markt te *Arnhem*, publiek, erfhuysgewijze, verkoopen: de *GEREEDE GOEDEREN*, behoorende tot de beneficiaire nalatenschap van wijlen de Wed. *JACOBUS VAN REEKEN*, koopvrouw te *Arnhem*.

Zijnde te zien een uur voor de verkooping.

§ § § De Notarissen *GODEFROY* en *NYHOFF*, zullen op Maandag den 6den Februarij 1822, des namiddags ten 2 ure, in de Kroon op de groote Markt te *Arnhem*, publiek, erfhuysgewijze, verkoopen: de *GEREEDE GOEDEREN*, behoorende tot de beneficiaire nalatenschap van wijlen *MARJA PETERS*, bestaande in: *BED- en BEDDENGOED, BUREAU, LADETAFFEL, PORCELEIN, GLAS, AARDEWERK, KLOPPER, YZER, TIN- en BLIKWERK*, eenig gemaakt *GOUD* en *ZILVER*.

Zijnde te zien een uur voor de verkooping.

§ § § *H. MEY METTENBHNCK*, Notaris te *Barneveld*, zal, op Vrijdagen den 9den en 23sten Maart 1832, telkens des voormiddags ten elf ure, ten huize van den Logementhouder *WILLEM SCHIMMEL*, te *Barneveld*, veilen en verkoopen:

Onder *Barneveld*.

10. Eene *BOERENHOFSTEDEN*, met deszelfs *GETIMMERTEN* en onderhoorige *LANDEN* en *GRONDEN*, te zamen groot 45 Bunders en 40 Roeden. Verpacht tot Petri 1833, voor f 343 in 't jaar.

20. Een *BOERENERF*, *Vinkelaar*, met *HUIZINGEN* en verder *GETIMMERTEN* en 44 Bunders en 37 Roeden *BOUW- en WEIDELANDEN, VELDEN* en *GRONDEN*, als voren verpacht voor f 382 's jaars.

30. Een *ERF* en *GOED*, de *kleine Hof*, met *BOUWHUIS* enz., en 29 Bunders en 71 Roeden *LANDEN* en *GRONDEN*, daarbij behoorende, als voren verpacht voor f 165-50 in 't jaar.

Onder *Voorthuizen*.

40. Een *BOERENERF*, *klein Korlaar*, met deszelfs *WOONHUIS* en verder *GETIMMERTEN* en bij behoorende *LANDERYEN* en *GRONDEN*, groot te zamen 21 Bunders en 17 Roeden. Verpacht tot Pinksteren 1833 voor f 194 per jaar.

Welke vier perceelen allen aan en bij den anderen gelegen zijn.

Onder *Lunteren*.

50. De *Groote en Kleine BROEKERTIEND*. — Gemiddelde opbrengst in de laatste 10 jaren f 63 per jaar.

60. De twee *GEUTSELAARSE TIENDEN*. — Opbrengst als voren f 50 per jaar.

70. De *BURG, BUISEN RAMMELAARSE TIENDEN*. — Opbrengst als voren per jaar f 65.

80. De *BIESER* of *BUSER TIEND*. — Opbrengst als voren per jaar f 51.

90. De *ZWETSELAARSE TIEND*. — Opbrengst als voren f 46 's jaars.

100. De *ZEGGELAARSE TIEND*. — Opbrengst per jaar als voren f 18.

De *Tienden Nos. 5 en 10* worden getrokken tot *Boeren Erven*, allen in de nabijheid van den anderen liggende.

Voorts zullen, daags na den toeslag der voorschreve Ontoerrende Goederen en *Tienden*, Zaterdag den 24sten Maart 1832, precies ten 10 ure des voormiddags, mede ten huize voormeld, ten overstaan van den genoemden Notaris, worden verkocht:

126 Perceelen extra zware *EIKEN, BEUKEN, ESSEN, LINDEN- en POPULIEREN BOOMEN*, staande op de voormelde *Boeren Erven*, nummers 1, 2, 3 en 4, waaronder vele *Eiken*, ter dikte van 8 en 9 *Palmen* over het kruis.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris te *Barneveld*, of Brieven franco.

+++ UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR, om te aanvaarden tegen primo Mei aanstaande, het zeer ruim, voor weinige jaren nieuw doortimmerd en op de beste wijze onderhouden dubbel *HUIS* en *EFVEL*, te *Zutphen*, waarin sinds 40 jaren de *Boekdrukkerij* en de *Boekhandel* van de firma *H. C. A. THIEME* werd uitgeoefend. Dit *Huis* bevat, behalve een ruim *VOORHUIS*, voor alle nering en bedrijf geschikt, 5 *BENEDEN- en 8 BOVENKAMERS*, geselschappelijke behaagen en geplafonneerd, name *KEUKEN*, groote *OPEN PLAATS* met *REGEN-WATERS-POMP*, ruime *KELDERS*, en drie *KAPITALE ZOLDERS*. — Adres met vrachtfrije brieven, bij de Heeren *C. HENNY* en *G. J. DERCKSEN*, te *Zutphen*, of bij den *Boekhandelaar J. F. THIEME*, te *Nijmegen*.

+++ Door toeval *UIT DE HAND TE KOOP*: een *MANGEL* en *PERS*. — Te bezagen bij den Heer *A. PRINS*, op den *Groeten Oord*, en *A. MULDER*, Mr. *Timmerman*, aan de *Nieuwe Kraan*, wijk G. No. 46, te *Arnhem*.

§ § § Voor eene *Weduwe* met een zoogenoemd *Kind*, worden gevraagd, in een welvarend dorp, in *Gelderland*, twee of drie *GEMEUBLEERDE KAMERS*; adres met gefrankeerde brieven en met opgave van prijs, zoo voor Kost als *Inwoning* en *Bediening*, onder de letters *B. C.*, bij *BEEKMAN* en *SCHOUTEN*, *Boekverkoopers* in de *Kalverstraat* te *Amsterdam*.

+++ Een *LETTERZETTER* en *DRUKKER*, hun werk grondig kennende, dadelijk vast werk begeerende, gelieven zich, hoe eer hoe liever, te adresseren met franko brieven aan den *Boekdrukker K. VAN HULST*, te *Kampen*.

+++ Men vraagt op eene *Kapitale Woning* met een groot erf, als eerste *Hypotheek*, *EEN DUIZEND GULDEN*, om in twee Jaren af te leggen en wel tegen 5 pCt. 's jaars. — Brieven franco onder de letter *M*, ter *Boek- en Courantdrukkerij* van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

§ § § Bij *A. A. COHEN Jr.*, in de *Koningstraat* te *Arnhem*, Debitani in de *Koninklijke Nederlandsche Loterij*, zijn te bekomen *HEELE HALVE VYFDE, TIENDEN, TWINTIGSTE LOTEN* in *Huur* en in *Koop*.

** Bij den *Boekhandelaar JOH. GUYKENS*, te *Amsterdam*, is van de past gekomen en bij alle *Boekhandelaren* in het rijk verkrijgbaar gesteld:

DE *PARTYZUCHT*

Van de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad den 27sten gebragt, of artikelen, waarvan de plaatsing door de *Redactie* te *Amsterdam*, is gegeven ten voordeele der *Amsterdamsche Algemeene Armen*. — Het stuk is onbetwistbaar voor allen, die het gemelde blad lezen en gaarne de *Gezond* willen offeren ten behoeve hunner verarmde natuurgenoeten. — Bevoengemelde debiteert met veel succes:

TWEE BRIEVEN over de sligtige beschouwing der vraag: welke moesten zij het dubbel oogpunt der onzekerheid en onafhankelijkheid voor Noord-Nederland de overrijdhedige gevolgen zijn van deszelfs afscheiding van *Belgie*. Prijs 1/2 Guld.